

PAVEL JIRSA - HUUTOIKAF

Četl jsem nedávno, že vynalezli letadlo, které umí letět pozpátku. To je jako vzpomínat na cosi, so většinou nazýváme mládím. Vracím se teď na hřiště v Bechyni, které už neexistuje, na běžeckou dráhu a na profesora Svobodu a kterému se říkalo Kapr. Učil tělocvik a nutil nás uběhnout kilometr za 3.20. to jsme s jazykem na vestě nedokázali ~~uběhnout~~, zatímco nenápadný a ~~do té doby~~ skromně ^{SE} ukrytý spolužák Pavel Jirsa, jen tak v polobotkách uběhl o minutu rychleji. Tak jsme si ho všimli. Do té doby nevynikal zdánlivě ničím. Skromně se ukryval zahlobán do svých mladických snů a lehce trpěl jakýmsi milostným románkem, což bylo za našich studií běžné.

Skoro všichni ^{ZÁJEM K CERAMICE ŠKOLY} tehdy chodili po Bechyni a snažili se ~~nekreslit~~ zvětšit její krásu. Pár borců mělo opravdu talent a vzájemně se obdivovali a záviděli. No jak to tak bývá. Jednou jsem si všiml, že ten ~~talentovaný~~ nenápadný běžec Pavel podivuhodně kreslí. Na neposkvřeném papíře nejdřív udělá tečku, podrží chvíli a potom z ní tenoučce a obezřetně vede chvějivou čáru k další tečičce. Ta tečka byla vlastně jakési smotané klubičko pozdějších čárek. Bod k úvaze. Pavel si ~~potřeboval~~ rozmyslet cestu své tužky i na papíru. Tečkované kresby jako od pavoučka. Pamatuju si je dodneška. Pak jsme se rozešli po kraji a světě. Někteří se i proslavili. Jiný Pavel Fierlinger v Americe, Jirka Matýsek tamtéž, Franta Krčmář na Umprum, Hanička ^{PŮRILABŔOVA} dělá skvělé sochy a Pavel má výstavu. ^{JE SVĚTA}

Na Hluboké. Mám Hlubokou rád. I pro ^{JEJÍ} ~~ten~~ název. Snad je zde opravdu cosi hlubokého, co na první pohled není zřejmé. Asi to uniká těm okouzleným návštěvníkům zámku, když to tady obdivují. A Pavel? Trvalo to dost dlouho a ^{SVŮJ HLUBOKU} ~~potřeboval~~ hodně trpělivosti, než našel svůj ^{HLUBOKU} tón. A v něm je to mládí, ten běh na kilometr pod stromy, smutek a jisté osamnění, stesk a klidná rozvaha a copak já vím co všechno Pavel prožíval ta leta co jsme jen o sobě věděli a nepotkávali se. Všechno co žil, co ho těšilo a trápilo teď maluje do svých krajin. Já je tak trochu znám. Alespoň si to myslím. Myslím, že

^{V NICH}
jsem tam byl i když moje stromy a rybníčky byli jinde. Nejsem a nemohu být odborným kritikem Pavlova malování. Vidíte, ~~skoro~~² jsem omylem napsal milování a ono je to vlastně jedno. Pavel ~~miluje~~¹ a maluje co miluje, co má rád. A to je taky to jediné, co ho může kritizovat. Jestli jeho krajina, jak ji vidí, je se svým tvůrcem spokojená. Jestli zádušivé barvy jsou pravými barvami Pavlova kraje. Myslím si. že ano. Poznávám v Jirsových obrazech naše okouzlění, naše mládí, naše ~~malá~~^A dětské sny, které nestačily zestárnout a zkamenět.

Pavel rád mlčí. Má svého mluvčího ve své milé ženě. A v těch obrazech je i mír a jistota a i pevnost a věrnost. Pavel byl a je věrný sám sobě, světu a kraji - a svému talentu. Obrazy, které vytváří jsou ~~osobné~~^{JAKO ON}, bez nich by byl svět chudší.

Je to moc příjemné Pavlíku, že jsi pořád tak mladý a utíkáš kilometr za kilometrem a nebojíš se cíle. Ahoj a gratuluju. S povděkem a úctou k tvému životu a ~~práci~~. Ahoj Pavle!

A JEŠTĚ K ČEMU? K RADOSTI
K TEROU NAŠ, K DÝR NA WJEŠ, K DÝR
UŠ, ŽE TUDJE OBRAZY JSOU
PŘETIVĚ JAKO TY.

DUBĚN 2010
JEŠTĚ TAM RUKA
20/8

HUTBOLKA NA VĚTAVIC
21. 8. 2018